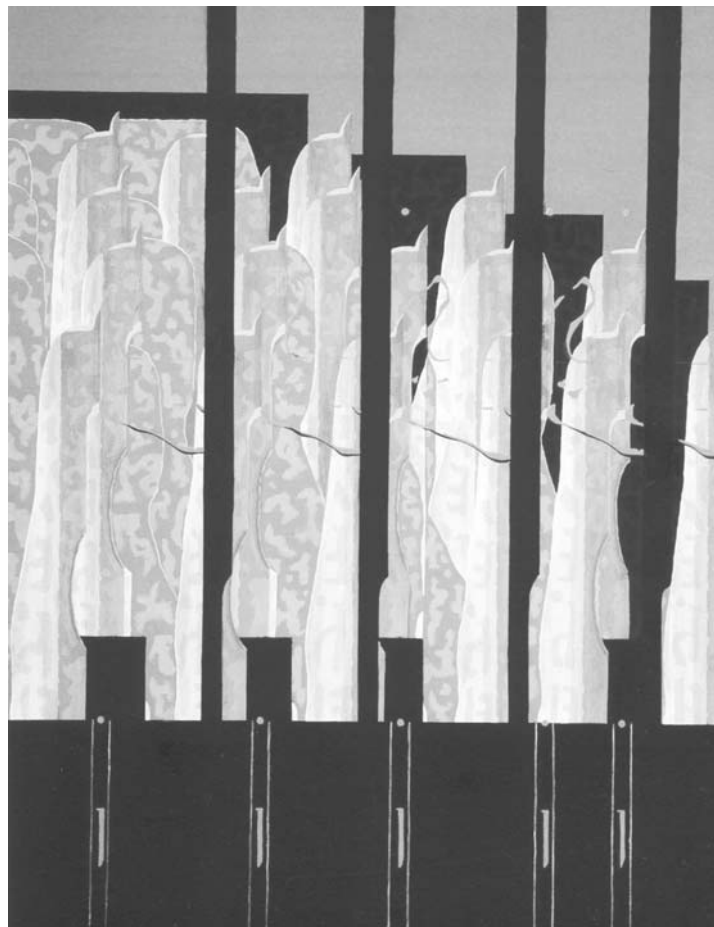

Bratislav Ljubišić

MILA Gvardiol, SREten TANASKOVIĆ

Galerija Zaduzbine I. M. Kolarca, 28.11 – 17.12.2006.

Poznato je da se u umetnosti stilovi prepliću i da ih umetnici obnavljaju bez nekog pravila ili reda. Dadaizam se pojavio u trenutku ozbiljnog beznađa, 1916. godine, u jeku Prvog svetskog rata. U sličnim političkim uslovima – rat u Koreji i pretnja totalne propasti od atomskog sukoba Rusije i Amerike – javlja se nova dada sa svojim tipom umetničkog izražavanja: kolažom i asamblažom. Izložba Džozefa Kornela u Njujorškoj Džulijan Levi Galeriji, 1932. jeste zapravo početak. To je bilo suprotno od apstrakcije i ekspresionizma koji su tada bili dominantni. Uz Kornela stvara asamblaže i Alfonso Osoria, umetnik sa Filipina. No, tek kraj 1951. godine i pomenuta situacija u svetskoj politici, a time i u društvu uopšte, iznedruje dvojicu umetnika – tada mladih početnika – Raušenberga i Džaspera Džonsa. Njihovo delo će obnoviti uticajnu moć Dišana i njegovih ready-made dela. Daleko bi nas odvela dalja analiza asamblaža i razvoj ove likovne discipline. Jedno je jasno: umetnici uspevaju da stvarima i nečemu sasvim beznačajnom daju vrednost prave dragocenosti. Kako to najbolje Džons ističe: "Želim da stvar sagledam u njenoj suštini i da joj tek onda uz pomoć nekih drugih stvari promenim značenje, upotrebu." Materijalnost, ona osnovna, menja prvobitnu funkciju i postaje nešto drugo zahvaljujući samoj umetnosti i njenoj zakonitosti. Valja reći da je ta zakonitost u slobodnom tumačenju. Asamblaž je imao još jednu prednost: umetnik je tu na dohvat ruke, otkrio maj-

Mila Gvardiol, *Suton*, akril na platnu, 100 x 70 cm

dan najrazličitijih elemenata kojima može da sačini sliku–skulpturu. Hoće li ti najrazličitiji elementi–stvari biti smešteni u kutiji, prozoru, ormanu ili sanduku – već je stvar nahođenja stvaraoca. Da li je to vrlo aktuelno, ne tako davno, jedan Bijenale u Veneciji je imao asamblaž za osnovnu temu.

Izložba nazvana "Pod crnim svetlom" je upravo takav tip razmišljanja: uz svu primenu estetizacije, ujednačene obojenosti, sijaset stvarčica smeštenih u tzv. "lutkine kuće" – omiljene igračke ne samo devojčica, plene pažnju posetilaca. Igre i ironije ima na pretek i čini se da nije samo to puko zabavljanje. Sreten Tanasković nalazi u tome dovoljno malih provocirajućih istina kako bi u ljupkoj celini istakao efemer–nost svakidašnjice.

Mila Gvardiol je pošla od znakovnog i slike svoje snabdela

asocijativnim znacima. Na prvi pogled to jesu dekorativne površine ali im je funkcija iz više sfera: preinačena stvarnost, bez obzira na svu sumu prisutne apstrakcije, deluje intimno i reklo bi se utešiteljski. To su oni elementi koji slikarstvu omogućuju širu primenu od obične, puke dekorativnosti.

I tako dva umetnika iz iste škole, iako se bave potpuno različitim stvarima, imaju dovoljno bliskosti: ako ništa drugo a ono vremensku podudarnost nastajanja njihovih opredeljenja–vreme asamblaža i apstraktne umetnosti.

Mila Gvardiol je rođena 1979. godine; diplomirala je na Fakultetu primenjene umetnosti 2004. godine. Ovo joj je prva samostalna izložba.

Sreten Tanasković je rođen u Užicu 1959. godine. Studije je završio 1987. godine. Živi i radi u Užicu.